

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-53-94
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001504

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

14 березня 2024 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Заїка Вадим Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22019050000000144 від 03.07.2019 за фактом вчинення кримінальних правопорушень передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 110 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Цимбаленку Володимиру Івановичу,
26.11.1955 року народження,

про підозру у скоєнні умисних дій, вчинених з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, за наступних обставин:

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної

української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми

безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У кінці 2013 року – на початку 2014 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у групи осіб (стосовно яких є окремі кримінальні провадження) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом проведення незаконного референдуму щодо зміни території України та утворення на території Донецької області України псевдодержавного утворення - так званої «Донецької народної республіки» (далі по тексту – «ДНР»), створення на зазначеній території незаконних органів влади.

У березні – квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області за підтримки керівництва Російської Федерації групою проросійсько-налаштованих мешканців Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний

обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (так звані «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Так, на учасників органів силового блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України у особі Збройних Сил України, інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків, обстрілів населених пунктів тощо;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «ДНР» та, організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області з метою їх виводу з-під контролю органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення «ДНР»;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення незаконних збройних формувань, які вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням;

- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами Збройних Сил України передбачених Конституцією та законодавством України функцій на тимчасово окупованій території України;

- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;

- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень «ДНР», захопленні, укріпленні та охороні зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії Російської Федерації та вчинення дій,

направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області;

- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації Російської Федерації та самопроголошених органів державної влади «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності псевдодержавного утворення «ДНР» з метою схиляння їх до участі у вказаній організації, приховування факту збройної агресії Російської Федерації проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з незаконним псевдодержавним утворенням «ДНР» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на насильницьку зміну конституційного ладу України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та Збройним Силам України;

- координація та узгодження своїх дій з радниками та інструкторами Російської Федерації, з метою спільного та ефективного протистояння Збройним Силам України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях, та формування думки серед населення про законність власних дій;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності, тощо.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та

населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області т.зв. «ДНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України, та бюджетні установи, згідно Постанови Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Утримання частини території Донецької області, взятої під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, та досягнення завдання щодо зміни меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, потребує залучення, розміщення та використання значних активів будь-якого роду, зокрема людських та матеріальних, тобто забезпечення функціонування на цій території так званої «правоохоронної системи».

Вказане в свою чергу та намагання досягти однієї з цілей, а саме створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ДНР» як легітимного державного утворення, що має власні органи державної влади та місцевого самоврядування, надання легітимності процесу здійснення правоохоронних функцій, призвело до прийняття представниками окупаційної адміністрації рішення щодо створення та функціонування окремих так званих «установ силового блоку «ДНР».

Для вирішення окремих питань, покладених на «політичний» та «силовий» блоки, терористичною організацією «ДНР» створено не передбачений законодавством України так званий «Государственной комитет горного и технического надзора Донецкой народной республики», який розташований за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Калінінський район, проспект Павших Комунарів, буд. 102 б.

В березні 2020 року, точна дата, час та місце органом досудового розслідування не встановлена, громадянин України Цимбаленко В.І., перебуваючи в м. Донецьку Донецької області, діючи з особистих міркувань, вирішив вступити до складу терористичної організації «ДНР» та прийняти безпосередню участь у ній шляхом зайняття посади в одній з «установ» її політичного блоку.

10.03.2020 так званим «Председателем правительства ДНР» з метою надання вигляду легітимності діяльності терористичної організації «ДНР»

затверджено документ, що має ознаки нормативно-правового, але відповідно до законодавства України є нікчемним, а саме постанову №25-1 від 29.05.2020 «Об утверждении Положения о государственном комитете горного и технического надзора Донецкой народной республики», яким врегульовано діяльність так званого «гортехнадзора» терористичної організації «Донецька народна республіка», закріплені його структура, права та повноваження.

10.03.2020 Мельников І.Є., перебуваючи в м. Донецьку Донецької області, усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «Донецька народна республіка» та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, з метою досягнення злочинних цілей терористичної організації «Донецька народна республіка» щодо насильницької зміни меж території України, діючи умисно, з особистих міркувань, добровільно вступив до складу цієї терористичної організації та зобов'язався дотримуватися правил поведінки, встановлених у ній, і виконувати визначені йому функції.

Так, «указом глави ДНР», № 49 від 10.03.2020 року Цимбаленко В.І., призначено «председателем государственного комитета горного и технического надзора ДНР».

Відповідно до «Положення» Цимбаленко В.І. з вказаного періоду часу наділений наступними «повноваженнями», використовуючи які останній за попередньою змовою з іншими невстановленими учасниками терористичної організації, в період з 10.03.2020 року по середину березня 2023 (точну дату не встановлено) вчиняє умисні дії спрямовані на досягнення загальної злочинної мети усєї терористичної організації «ДНР» - зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме:

- здійснює керівництво «Гортехнадзором ДНР», представляє «Гортехнадзор ДНР» у відносинах з органами виконавчої, законодавчої та судової влади, підприємствами, установами, організаціями Донецької Народної Республіки, а також з міжнародними організаціями;
- вносить на розгляд Голові Донецької Народної Республіки та Уряду Донецької Народної Республіки проекти нормативних правових актів та пропозиції щодо питань, що входять до компетенції “Гортехнадзора ДНР”;
- забезпечує дотримання «Гортехнадзором ДНР» норм та вимог законодавства Донецької Народної Республіки;
- розподіляє обов'язки між своїми заступниками;
- затверджує положення про структурні підрозділи “Гортехнадзора ДНР”;
- призначає на посаду та звільняє з посади працівників “Гортехнадзора ДНР”, керівників підприємств, установ та організацій, що входять до сфери управління “Гортехнадзора ДНР”;
- затверджує кошторисні призначення “Гортехнадзора ДНР” у межах доведених бюджетних асигнувань на відповідний бюджетний період;

- здійснює планування відповідних видатків Республіканського бюджету Донецької Народної Республіки, складає розрахунки-обґрунтування бюджетних коштів;

- вирішує питання про нагородження працівників “Гортехнадзора ДНР”, їх заохочення та притягнення до дисциплінарної відповідальності;

- вносить подання Голові Донецької Народної Республіки та (або) Уряду Донецької Народної Республіки про нагородження працівників “Гортехнадзора ДНР” та підвідомчих організацій, а також інших осіб, які провадять діяльність у встановленій сфері почесними званнями та державними нагородами Донецької Народної Республіки;

- видає довіреності;

- видає накази та розпорядження “Гортехнадзора ДНР”;

- здійснює прийом громадян Донецької Народної Республіки;

- затверджує програму та річний план роботи “Гортехнадзора ДНР”, заходи щодо реалізації основних напрямів та пріоритетних цілей його діяльності відповідно до певних завдань та звіт про їх виконання;

- підписує фінансові документи, укладає договори у межах повноважень;

- подає пропозиції Уряду Донецької Народної Республіки щодо створення, реорганізації та ліквідації підприємств, установ та організацій, що входять до сфери управління “Гортехнадзора ДНР”;

- організовує в межах своїх повноважень роботу щодо запобігання корупції, виявлення та припинення її проявів, усунення наслідків корупційних діянь;

- здійснює функції з управління об'єктами власності, закріпленими за Міськтехнаглядом ДНР, які є власністю Донецької Народної Республіки та знаходяться в оперативному управлінні “Гортехнадзора ДНР”;

- здійснює інші повноваження у межах компетенції.

Так, в період часу з 10.03.2020 по середину березня 2023 (точна дата не встановлена) Цимбаленко В.І., знаходячись у незаконно зайнятому окупаційною адміністрацією «ДНР» приміщенні будівлі т.зв. «Государственного комитета горного и технического надзора Донецкой народной республики», за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Калінінський район, проспект Павших Комунарів, буд. 102 б, перебуваючи на посаді так званого «председателя государственного комитета горного и технического надзора ДНР» та використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, видавав документи, які мають ознаки нормативно-правових актів (накази), але відповідно до чинного законодавства України є нікчемними, підпорядкованим йому особам щодо забезпечення реалізації покладених на так званий «гортехнадзор» функцій, вчиняв інші протиправні дії відповідно до завдань так званого «гортехнадзора», які направлені на порушення конституційних прав громадян України, що проживають на території Донецької області, тимчасово непідконтрольній державній владі України.

Будучи так званим «председателем государственного комитета горного и технического надзора ДНР» Цимбаленко В.І., діючи умисно, з корисливих мотивів, приймаючи участь у терористичній організації «ДНР», з метою забезпечення реалізації вищезазначених злочинних намірів вказаної терористичної організації, за попередньою змовою з іншими учасниками терористичної організації, здійснює дії, спрямовані на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також утримання захопленої незаконними збройними формуваннями терористичної організації «ДНР» частини Донецької області.

Також, за час перебування на вказаній посаді Цимбаленко В.І., використовуючи надані представниками терористичної організації «ДНР» владні повноваження, на виконання завдань та функцій так званого «гостехнадзора ДНР», налагодив взаємодію з окремими засобами масової інформації, використовуючи їх для висвітлення діяльності «ДНР» та пропагандистської роботи з популяризації роботи «гостехнадзора», зокрема через мережу Інтернет, та формування думки серед населення і світової спільноти як про законність власних дій, так і про легітимність створення та діяльності «ДНР» та висвітлюючи дії офіційної влади України як ворожі.

Таким чином, в період часу з 10.03.2020 по середину березня 2023 (точна дата не встановлена) Цимбаленко В.І., перебуваючи на посаді «председателя государственного комитета горного и технического надзора ДНР» знаходячись у будівлі за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Калінінський район, проспект Павших Комунарів, буд. 102 б, за попередньою змовою групою осіб, здійснює умисні дії, спрямовані на досягнення загальної злочинної мети усієї терористичної організації «ДНР» - зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, Цимбаленко Володимир Іванович, 26.11.1955 р.н., обґрунтовано підозрюється у скоєнні умисних дії за попередньою змовою групою осіб з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тобто у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції

Вадим ЗАЙКА

ПОГОДЖЕНО
Процесуальний керівник –
начальник Нікольського відділу
Маріупольської окружної прокуратури
Донецької області

Олександр БЄВАЛОВ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО
Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями,

діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ Цимбаленко В.І.

« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » березня 2024 року.

Захисник: _____

« ___ » год. « ___ » хвилин «14» березня 2024 року.

Повідомлення про підозру вручив:

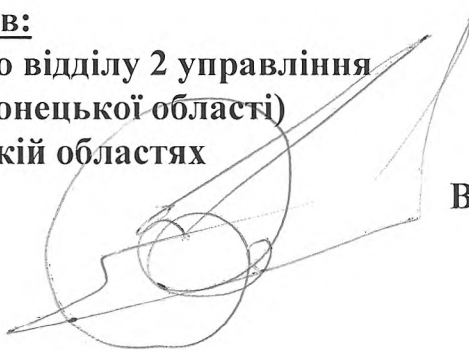
Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління

(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

підполковник юстиції

14 березня 2024 року

Вадим ЗАЙКА